

Ситніков Олександр Пантелійович,
кандидат історичних наук, доцент, директор
Білоцерківського інституту неперервної професійної
освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»

КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД У СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Анотація. Компетентнісний підхід у професійному становленні фахівця на часі дня, що показав аналіз останніх наукових досліджень у системі неперервної професійної освіти. Невирішеною проблемою є оцінювання якісного рівня професійної компетентності педагога. У Білоцерківському інституті неперервної професійної освіти підвищення кваліфікації педагогічних працівників ПНЗ у курсовий період здійснюється на основі модульних блоків. У статті розкрито методика розроблення змісту модулів компетентності на основі представленої моделі компетентності викладача ПНЗ, що має три рівні: базовий, поглиблений, творчий. Показано орієнтовне оцінювання рівня компетентності викладачів ПНЗ.

Ключові слова: модульно-компетентнісний підхід, неперервна освіта, модель компетентності викладача ПНЗ, рівні компетентності (базовий, поглиблений, творчий), модулі компетентності, змістові модулі компетентності, моделі тестування, якісні показники компетентності.

Сытников Александр Пантелеевич

КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД В СИСТЕМЕ НЕПРЕРЫВНОГО ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Аннотация. Компетентностный подход в профессиональном становлении специалиста сейчас очень востребован, что и показал анализ последних научных исследований в системе непрерывного профессионального образования. Нерешенной проблемой является оценка качественного уровня профессиональной компетентности педагога. В Белоцерковском институте непрерывного профессионального образования повышение квалификации педагогических работников ПУЗ в курсовой период осуществляется на основе модульных блоков. В статье раскрыта методика разработки содержания модулей компетентности на основе представленной модели компетентности преподавателя ПУЗ, включающая три уровня: базовый, углубленный, творческий. Показана ориентировочная оценка уровня компетентности преподавателей ПУЗ.

Ключевые слова: модульно-компетентностный подход, непрерывное образование, модель компетентности преподавателя ПУЗ, уровни компетентности (базовый, углубленный, творческий), модули компетентности, содержательные модули компетентности, модели тестирования, качественные показатели компетентности.

Oleksandr Sytnikov

COMPETENCE APPROACH IN SYSTEM OF LIFELONG PROFESSIONAL EDUCATION

Abstract. *Competence approach to professional development of specialist is in a high demand now that shown by the analysis of the latest research in the field of lifelong professional education. Unsolved problem is the quality of the assessment of professional competence of the pedagogue. Advanced training of pedagogical employees of VEE in the course period is based on modular units in Bilotserkivsky institute of lifelong professional education. Methods of content development competence modules based on the presented model of competency of the teacher VEE is introduced in the article and include three levels: basic, profound, creative. The approximate assessment of the competence of teachers of vocational schools is shown.*

Keywords: *module and competence approach, lifelong education, model of competencies of teacher VEE, levels of competence: basic, profound, creative, modules of competence, content modules of competence, models of testing, quality indicators of competence.*

Постановка проблеми

Професійна освіта нині перебуває під глибоким впливом змін і перетворень у сучасному суспільстві, що визначаються переважно глобальними інтеграційними процесами. Це вимагає генерації абсолютно нових ідей та аналогій, класифікацій і концепцій. Виникнення наприкінці ХХ ст. інноваційної концепції компетентності (концепції кінцевого результату) є результатом багатогранних досліджень у системі неперервної професійної освіти. Основу концепції становить *компетентнісний підхід*, особливість якого полягає в створенні нової моделі освіти, яка, ґрунтуючись на результатах навчання, регулює саморозвиток суб'єктів навчального процесу та всієї системи освіти⁶. Указана концепція реалізується на модульному змісті навчання й покликана забезпечувати досягнення працівником не тільки певного рівня кваліфікації, який визначається кваліфікаційною характеристикою, а й стандартизованого рівня професійної компетентності.

Актуальність проблеми дослідження. Компетентнісному підходу присвячено багато наукових праць, зокрема вітчизняних авторів: Т. Десятова, М. Євтуха, І. Зязюна, О. Ігнатюка, Л. Кайдалової, О. Коваленко, М. Лазарева, К. Левківського, В. Лугового, А. Михайличенка, Н. Ничкало, О. Овчарука, В. Олійника, В. Радкевич, С. Сисоєвої, М. Степка та ін. Проте у колі наукової спільноти немає єдиного розуміння базових понять вказаного підходу через незавершеність формування поняттєво-термінологічного апарату, адекватних моделей і методів.

⁶ Зязюн І. А. Інтелектуально творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти / І. А. Зязюн // Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи : монографія ; за ред. І. А. Зязюна. — К. : Віпол, 2000. — С. 11–57.

А. Чабан зазначає, що цією концепцією передбачено формування кваліфікацій на основі стандартів компетентності, тобто на вихідних результатах¹⁴. У вказаній концепції повинна бути розв'язана суперечність між необхідністю впровадження науково обґрунтованих компетентнісних методів у професійній освіті та недостатнім ступенем їх розробленості. Ця суперечність визначає одну із *проблем*, що полягає у «...відсутності механізмів та засобів вимірювання рівнів професійної компетентності педагогів»¹.

Компетентнісний підхід у різних ланках освіти, зокрема післядипломній, спрямований на вдосконалення професійної підготовки фахівців, узгодження її з вимогами роботодавців, тому дослідження у цьому напрямі є вкрай актуальними.

Аналіз основних досліджень та публікацій

Висока динаміка виробничого та соціально-економічного середовища в ринкових умовах, порівняно швидка зміна технічних систем, виробничих технологій, організації та умов виробництва призводить до того, що закінчення навчального закладу й отримання випускником диплома будь-якого освітньо-кваліфікаційного рівня ще не гарантує виконання ним своїх посадових обов'язків на конкретному робочому місці, вимагаючи додаткового навчання.

Компетентність (від англ. *competence* – здатність, спроможність, вміння) – це актуальна здатність підготовленого працівника ефективно та результативно виконувати професійні завдання, фахові обов'язки та посадові функції, які входять до його компетенції і відповідають наявному освітньо-кваліфікаційному рівню⁸ (від лат. *competentia* – сфера повноважень чи видів діяльності). Низка авторів^{11;14} виділяють такі основні *компетенції педагога професійної школи*, як науково-дослідна (у галузі наукової дисципліни), науково-професійна (у галузі навчальної дисципліни, яка викладається), професійно-педагогічна (викладацька, інструкційна, методична, організаційна, виховна, управлінська, розвивальна тощо), соціально-психологічна (комунікативна), диференціально-психологічна (у сфері мотивів, здібностей, спрямованості учнів чи студентів), аутопсихологічна (у сфері усвідомлення достоїнств і недоліків власної діяльності), рефлексивна (здатність до аналізу діяльності та продуктів мислення, критичне ставлення до них, пошук нової норми як основи для самостійного ухвалення рішення).

Компетентність є актуальною, тобто важливою для сьогодення здатністю досягнення поставленої мети. До компетентності педагога належать базові навички, або *ключові компетенції*, які відрізняються від науково-дослідної та науково-професійної компетентностей тим, що мають наскрізний характер і не «прив'язані»

¹⁴ Чабан А. С. Устранение «квалификационных барьеров» на пути профессионального роста / А. С. Чабан // Проблемы розробки та впровадження модульної системи професійного навчання: зб. наук. пр. — К. : Наук. світ, 2001. — С. 9–15.

¹ Аналіз куррікулума підготовки педагога професійної школи в Україні / О. І. Щербак, Я. Я. Болубаш, Л. І. Шевчук [та ін.] ; за ред. О. І. Щербак. — К. : Наук. світ, 2003. — 35 с. — С. 19.

⁸ Кузьмина Н. В. Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения / Н. В. Кузьмина. — М. : Высшая шк., 1990. — 119 с.

¹¹ Михайличенко А. М. Обучение на основе стандарта компетентности / А. М. Михайличенко // Новый коллегіум. — 2001. — № 3. — С. 46–50.

до певної професії, групи професій і до будь-яких видів діяльності. Про необхідність їх формування багато пишуть останнім часом (В. Байденко, Е. Зеєр, Г. Ібрагімов, А. Новиков, Б. Оскарсон, А. Шелтон та ін.).

Вочевидь, поняття «кваліфікація» (спроможність, здатність індивіда до професійної діяльності) має менший обсяг, ніж поняття «компетентність» (обґрунтована можливість актуалізувати та реалізувати на практиці відповідно до чинних стандартів мотиваційні, змістові та процесуальні компоненти професійної діяльності). Справді, у стандарті ІБО 9001:2001 зазначено, що персонал, залучений до праці, «...повинен бути компетентним, тобто мати належні освіту, професійну підготовку, кваліфікацію та досвід»⁵.

Перехід до предметно-модульної чи модульної системи професійного навчання (ПМСН, МСН) означає блочно-модульне структурування змісту навчання як на рівні навчально-програмної документації, так і на рівні навчального матеріалу. При цьому рівень організації навчальних знань з дисциплінарного (ПСН) переходить на інтегративно-модульний (ПМСН) чи синтетичний (МСН). У професійному навчанні це означає формування змісту навчання на основі інтегрованих професійних курсів. Вказане стосується також кредитно-модульної організації навчального процесу, яка ґрунтується як на ПМСН, так і на МСН⁹.

Зміст діяльності педагогічного працівника моделюється модульним блоком компетентностей (МБК), який має ієрархічно вкладену структуру. (МБК) → модулі компетентностей (МК) → модульні одиниці компетентностей (МОК) → модульні елементи компетентностей (МЕК)⁹.

Очевидно, що елемент компетентності є уявною моделлю спроможності працівника якісно виконувати певну підфункцію. Іншими словами, *елемент компетентності – наявність у працівника певного досвіду застосування набутих раніше знань, умінь і навичок під час здійснення окремої підфункції, пов'язаної з циклом існування об'єкта діяльності*. Термін *досвід* розуміється як «...інтуїтивні знання, які лежать на найбільш глибокому, неусвідомленому рівні та відтворюються як інтуїтивний творчий акт, миттєве осяяння або інсайт»³.

Педагогічні працівники за результативністю можуть бути віднесені до одного з таких *якісних рівнів діяльності*¹¹: репродуктивний, адаптивний, локальномоделювальний, системномоделювальний знання учнів, їхню діяльність і поведінку.

Запропонована А. Дабагяном і А. Михайличенко методика кількісного оцінювання компетентності працівника за конкретною професією базується на традиційній 5-бальній шкалі, з обчисленням значення середньої зваженої оцінки

⁵ ДСТУ ІБО 9000-2001. Системи управління якістю. Основні положення та словник [чинний від 01.03.2001 р]. — К. : Держстандарт України, 2001. — 26 с. — С. 12.

⁹ Лямец В. И. Системный анализ: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / В. И. Лямец, А. Д. Тевяшев. — Х. : ХНУРЕ, 2004. — 448 с.

³ Гаврилова Т. А. Базы знаний интеллектуальных систем: учеб. пособие для студ. вузов / Т. А. Гаврилова, В. Ф. Хорошевский. — СПб. : Питер, 2000. — 384 с.

¹¹ Михайличенко А. М. Обучение на основе стандарта компетентности / А. М. Михайличенко // Новый коллегіум. — 2001. — № 3. — С. 46–50.

рівня компетентності працівника⁴. Проте, як зазначив А. Орлов², середнє арифметичне балів некоректно використовувати як єдину групову оцінку, оскільки більшість психолого-педагогічних об'єктів не відповідають аксіомі адитивності. Отже, процедура оцінювання професійних знань вимагає використання замість «слабких» шкал (номінальних, порядкових, рангових) «сильних» (афінних, метричних), до яких належать шкали інтервалів, різниць і відношень.

Розроблено оцінку рівня особистих знань і вмінь на основі використання 100-значної інтервальної шкали⁹, «жорстких» і «м'яких» моделей тестування. «Жорсткі» моделі тестування призначені для оцінювання рівнів L_i (levels) елементів компетентності теоретичного типу (теоретичних знань і вмінь) за формулою:

$$L = (a/p) * 100\%, \quad (1)$$

де a – число правильних відповідей на всі запитання, які входять до певного завдання тесту, або число правильно виконаних операцій; p – загальне число запитань тесту або загальне число суттєвих операцій діяльності (усіх дій, що ведуть до досягнення мети діяльності). Зрозуміло, що емпірична оцінка (L_j) результату тестування є алгебраїчною сумою справжньої оцінки (L_{i0}) і похибки оцінювання (AL_i), що складається з усувної випадкової та неусувної систематичних похибок, пов'язаних з випадковістю та нечіткістю:

$$L_j = L_{i0} \pm AL_i \quad (2)$$

«М'які» моделі тестування призначені для оцінювання рівнів елементів професійної компетентності практичного типу (професійні вміння та навички).

У випадку групи з N педагогічних працівників визначають конкретні кількісні рівні професійних компетентностей B_i , B_i далі обчислюється середнє значення кількісних рівнів компетентності групи:

$$\Gamma = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \bar{L}_i \quad (3)$$

Процес підвищення кваліфікації педагогічних працівників повинен бути таким, щоб зменшити розсіювання рівнів індивідуальної компетентності, що означає виконання процедури мінімізації середнього квадратичного відхилення:

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (\bar{L}_i - \Gamma)^2}{N}} \rightarrow \min \quad (4)$$

Очевидно, що кожний освітньо-кваліфікаційний рівень повинен співвідноситися з трьома рівнями професійної компетентності (базовим, поглибленим і творчим)

⁴ Дабагян А. В. Квалификация и компетентность профессиональных кадров / А. В. Дабагян, А. М. Михайличенко // Проблемы машиностроения и автоматизации. — 2000. — № 3. — С. 17–21.

² Анализ нечисловой информации в социологических исследованиях: сб. ст. / АН СССР ; Ин-т социол., исслед. ; отв. ред. В. Г. Андреевков. — М. : Наука, 1985. — 222 с.

⁹ Лямец В. И. Системный анализ: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / В. И. Лямец, А. Д. Тевяшев. — Х. : ХНУРЕ, 2004. — 448 с.

відповідно до ступеневого ускладнення алгоритмів діяльності, а також завдань, які їх випереджають: стереотипні, діагностичні й евристичні. Процес інтелектуального, професійного та соціально-психологічного розвитку педагогічного працівника пов'язаний з безперервним збільшенням кількісного рівня його компетентності в межах певного діапазону, а також відбувається перехід на наступний діапазон рівнів компетентності в межах визначеного освітньо-кваліфікаційного рівня. Отримання педагогічним працівником вищого рівня кваліфікації означає перехід на наступний триплет діапазонів рівнів компетентності.

Аналіз літературних джерел показує, що для фахівця будь-якого рівня кваліфікації головним є результативність діяльності в конкретних умовах; одним із напрямів модернізації освіти є запровадження компетентнісного підходу в навчанні, підвищенні кваліфікації фахівців та розробленні методики виміру рівня їхньої професійної компетентності.

Мета статті – розкрити способи впровадження компетентнісного підходу в процесі підвищення кваліфікації педагогічних працівників у курсовий період з орієнтовним оцінюванням його результативності.

Виклад основного матеріалу

Знання нині виступають лише потенціалом, яким має володіти фахівець. Головним елементом у цьому процесі є результативність діяльності спеціаліста в конкретних умовах, тому одним із напрямів модернізації освіти є запровадження та реалізація компетентнісного підходу в навчанні⁷.

У Білоцерківському інституті неперервної професійної освіти навчальні плани та програми підвищення кваліфікації педагогічних працівників професійних навчальних закладів (ПНЗ) побудовано на модульно-компетентнісній основі й представлено як модульний блок компетентності (МБК). Розроблення складових компетентності викладача ПНЗ виконано на основі вимог до професійної діяльності педагогів (ПДП), що враховуються під час їхньої атестації¹⁴.

Виділено три рівні компетентності:

- 1) базовий (спеціаліст, спеціаліст другої категорії);
- 2) поглиблений (спеціаліст першої категорії);
- 3) творчий (спеціаліст вищої категорії).

Спираючись на кінцевий результат діяльності педагогічного працівника, зафіксований у моделі компетентності (див. рис.), розроблялися навчальні плани, програми модулів та їх складові – змістові модулі (ЗМ) з метою формування (закріплення й удосконалення) відповідних компетенцій під час курсового підвищення кваліфікації. Модель компетентності викладача професійного навчального закладу представлено на рисунку.

⁷ Кях З. М. Сучасний зміст професійної освіти. Формуємо компетентності студентів / З. М. Кях, С. Ю. Соколовська // Педагогічна майстерня. — 2016. — № 5. — С. 10–13.

¹⁴ Чабан А. С. Устранение «квалификационных барьеров» на пути профессионального роста / А. С. Чабан // Проблеми розробки та впровадження модульної системи професійного навчання: зб. наук. пр. — К. : Наук. світ, 2001. — С. 9–15.

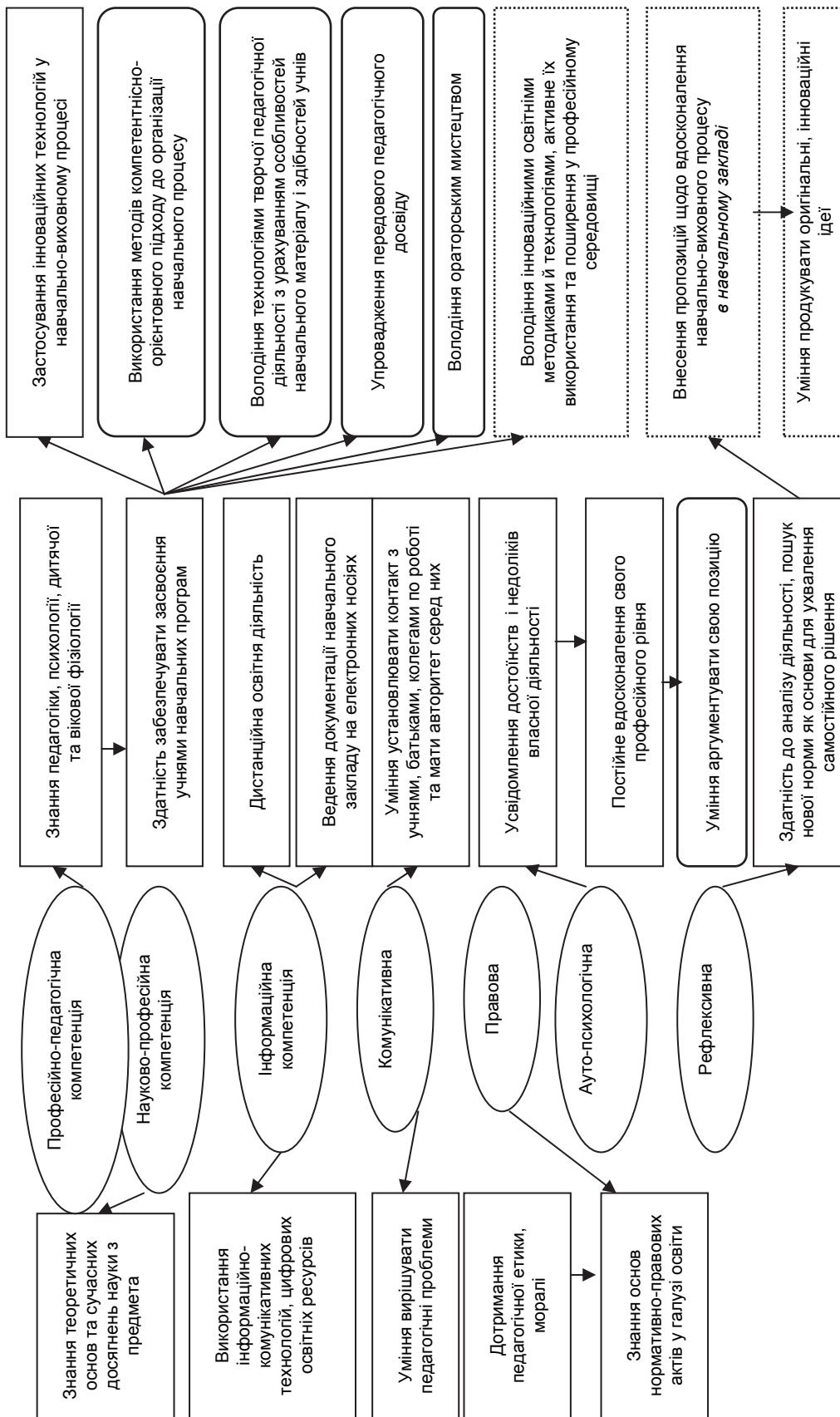

Рис. Модель компетентності викладача ПНЗ

У таблиці показано взаємозв'язок компетенцій педагога та модулів, що їх

забезпечують.

Таблиця

**Формування компетенцій педагога
під час курсового підвищення кваліфікації**

№ з/п	Компетенція	Назва формувальних змістових модулів
1	Професійна	ЗМ 2.1. Дидактичні технології в професійній освіті. ЗМ 2.3.1. Педагогічна майстерність. ЗМ 3.1. Основи психології праці особистості. ЗМ 3.2. Психологія особистості учня. ЗМ 4.1. Методика професійно-теоретичної підготовки. ЗМ 4.2. Інноваційний урок: педагогічний досвід. ЗМ 4.3. Технології навчання професії. ЗМ 4.4.2. Новітні виробничі технології в галузі
2	Інформаційна	ЗМ 6.1. Інформаційні та комунікаційні технології в освіті. ЗМ 6.2. Захист інформації та інтелектуальна власність. ЗМ 6.3.1. Відкрита освіта та дистанційне навчання. ЗМ 6.3.2. Хмарні технології
3	Комунікативна	ЗМ 2.2. Виховна діяльність педагогічного працівника ПНЗ. ЗМ 2.3.2. Комунікативна культура. ЗМ 3.2. Психологія особистості учня. ЗМ 3.3.2. Психологічні аспекти професійного здоров'я педагога
4	Правова	ЗМ 1.1. Економіко-правові питання діяльності педагогічних працівників ПНЗ. ЗМ 5.1. Загальні питання охорони праці та БЖД. ЗМ 1.2.1. Еколого-правові проблеми регіонів України
5	Ауто-психологічна	ЗМ 2.3.1. Педагогічна майстерність. ЗМ 4.4.1. Інноваційна діяльність педагога професійної школи
6	Рефлексивна	ЗМ 1.2.2. Тайм-менеджмент як складова організаційної культури педагога. ЗМ 4.4.1. Інноваційна діяльність педагога професійної школи

Наступна проблема – оцінювання якісних рівнів компетентності педагога, що не має чітко визнаної науковцями методики. Ми дійшли висновку про те, що на цьому етапі слід використовувати «жорсткі» моделі тестування для оцінювання компетентності теоретичного типу (теоретичних знань і вмінь) за формулою (1).

Для оцінювання якісних рівнів компетенцій по кожному ЗМ компетентності розроблено тестові завдання (по 30 з кожного модуля). Тестування проводилося в автоматизованій формі на платформі Moodle.

Наприклад, за I півріччя 2016 р. середнє значення рівня компетентності – L для категорії викладачів ПНЗ (280 осіб) за всіма модулями компетенцій становило:

на вході:

якість L=35%;

успішність L = 49%

на виході:

якість – 71%;

успішність – 93%

Розсіювання рівнів індивідуальної компетентності, наприклад, по групі майстрів виробничого навчання ОД-III-46, обчислене за формулою (4), має таке

значення:

$$\sigma_{\text{вхід}} = 11,8 \quad \sigma_{\text{вих.}} = 6,1.$$

Значне розсіювання характеризується тим, що в одній групі навчаються слухачі з різним рівнем базової підготовки. Запровадження дистанційної форми навчання створює більш сприятливі умови для формування груп з близькими рівнями підготовки.

Висновки

Компетентність – це особистісна якість педагога, яка проявляється у процесі його активних дій. Звичайно, роботодавців цікавлять не наявність освітніх документів, а здатність застосовувати набуті знання, уміння, навички, власний досвід у практичній діяльності. Аналіз літературних джерел показав актуальність цієї проблеми. Тому всі освітні ланки навчання впродовж життя необхідно спрямовувати на цей кінцевий результат. Післядипломна освіта, як складова неперервної освіти особистості, має базуватися на модульно-компетентнісній основі. Слід розробити чітку методику оцінювання якості показника компетенцій по кожному модулю і модульному блоку в цілому.

Змістові модулі модульних компетенцій не можуть бути статичними, оскільки це динамічна структура, що враховує вимоги часу, роботодавців, нові науково-технологічні розробки.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі: розробити методику оцінювання рівня професійної компетентності кожної категорії слухачів та дослідити способи її удосконалення.

Список використаних джерел

1. Аналіз куррікулума підготовки педагога професійної школи в Україні / О. І. Щербак, Я. Я. Болюбаш, Л. І. Шевчук [та ін.] ; за ред. О. І. Щербак. — К. : Наук. світ, 2003. — 35 с.
2. Анализ нечисловой информации в социологических исследованиях: сб. ст. / АН СССР ; Ин-т социол. исслед. ; отв. ред. В. Г. Андреенков. — М. : Наука, 1985. — 222 с.
3. Гаврилова Т. А. Базы знаний интеллектуальных систем: учеб. пособие для студ. вузов / Т. А. Гаврилова, В. Ф. Хорошевский. — СПб. : Питер, 2000. — 384 с.
4. Дабагян А. В. Квалификация и компетентность профессиональных кадров / А. В. Дабагян, А. М. Михайличенко // Проблемы машиностроения и автоматизации. — 2000. — № 3. — С. 17–21.
5. ДСТУ ІБО 9000-2001. Системи управління якістю. Основні положення та словник [чинний від 01.03.2001 р]. — К. : Держстандарт України, 2001. — 26 с.
6. Зязюн І. А. Інтелектуально творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти / І. А. Зязюн // Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи : монографія ; за ред. І. А. Зязюна. — К. : Віпол, 2000. — С. 11–57.

7. Киях З. М. Сучасний зміст професійної освіти. Формуємо компетентності студентів / З. М. Киях, С. Ю. Соколовська // Педагогічна майстерня. — 2016. — № 5. — С. 10–13.
8. Кузьмина Н. В. Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения / Н. В. Кузьмина. — М. : Высшая шк., 1990. — 119 с.
9. Лямец В. И. Системный анализ: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / В. И. Лямец, А. Д. Тевяшев. — Х. : ХНУРЕ, 2004. — 448 с.
10. Метаева В. А. Рефлексия как метакомпетентность / В. А. Метаева // Педагогика. — 2006. — № 3. — С. 57–61.
11. Михайличенко А. М. Обучение на основе стандарта компетентности / А. М. Михайличенко // Новий колегіум. — 2001. — № 3. — С. 46–50.
12. Наказ Міністерства освіти і науки України від 06.10.2010 р. № 930. Зі змінами від 20.12.2011 р. № 1473 «Про затвердження Типового положення про атестацію педагогічних працівників».
13. Тоффлер А. Третя хвиля / А. Тоффлер. — К. : Вид. дім «Всесвіт», 2000. — 480 с.
14. Чабан А. С. Устранение «квалификационных барьеров» на пути профессионального роста / А. С. Чабан // Проблеми розробки та впровадження модульної системи професійного навчання: зб. наук. пр. — К. : Наук. світ. 2001. — С. 9–15.

Oleksandr Sytnikov

COMPETENCE APPROACH IN SYSTEM OF LIFELONG PROFESSIONAL EDUCATION

The emergence in the end of XX century the innovative concept of competence is the result of multifaceted researches in the system of lifelong professional education.

A lot of scientific publications are dedicated to competency approach including native authors: M. Yevtukh, I. Zyazyun, K. Levkivsky, V. Lugovyi, N. Nychkalo, V. Oliynyk, V. Radkevych, S. Sysoyeva and others. However in the circle of the scientific community there is no common understanding basic concept of specified approach through the incompleteness of forming conceptual and terminology, adequate models and methods.

Competence approach in different levels of education including postgraduate education is aimed at improving of professional training of specialists, coordination it with the requirements of employers. The problem is the method of quantitative evaluation of competency of employee for a particular profession.

Curricula and training programs of pedagogical staff of vocational educational establishments in Bilotserkivsky Institute of lifelong professional education are constructed on modular-competence base and presented as a modular unit of competence. The model of teacher competence is developed on the basis of the requirements for professional activity that is taken into account during the evaluation.

The model of competence includes the following components: scientific and professional, information, communication, legal, auto psychological, reflexive.

The content modules that form (fix, improve) the relevant competence of teacher are developed. Testing was conducted in the form of an automated platform Moodle for an estimation of quality of competence levels.